

— Paryż 27 Stycznia. —

Przy dzisiejszych rozprawach nad paragrafem dotyczącym legitymistów, p. Dupin żądał od ministra sprawiedliwości objaśnienia względem ogłoszenia rekvizytoryum i decyzji sądu kassacyjnego w sprawie sędziego Defontaine. Minister oświadczył, że wprawdzie prawa wrzesciowe zabraniają ogłaszania czynności sądowych przy zamkniętych drzwiach odbywanych, ale w obecnym przypadku ogłoszenie nie było nieprawdę, gdyż assessorowie prawni korony mają do tego upoważnienie, jeżeli im się to zdaje słusownem, i to prawo wykonywali już w latach 1831 i 1833; na tem opierając się, kazał powyższe akta w *Monitorze* ogłosić, ponieważ rzecz ta jest bardzo ważna i cały kraj obchodzi; zresztą prawo obrony uważał zawsze za rzecz świętą, i dla tego nie wzbronionem też zostało panu Defontaine ogłoszenie obrony jego adwokata, co też w jednym z dzienników uskutecznił. P. Odilon Barrot wynurzył zdanie, że zawsze okoliczność jest ważna, kiedy wyższy urzędnik daje przykład w przekraczaniu prawa. »Z tém wszystkiem—dodał—zatrzymam wyrazy ministra sprawiedliwości, że okarżonemu dozwolonem jest ogłosić w zupełności swą obronę, jeżeli to uzna słusownem.—Poczem nastąpiły bardzo żywe rozprawy nad okresem 10 paragrafu, zawierającym nagane podróży legitymistów. Mowcy legitymistowscy, między któremi odznaczał się p. Berryer, żądali wymazania wyrazu *fiérit*. Gdy posiedzenie zbyt się już przeciągnęło, wiele głosów żądało głosowania, ale większość była za odłożeniem dalszych rozpraw, co też nastąpiło przy wielkiem wzburzeniu.

Na dzisiejszem posiedzeniu toczyły się dalej przerwane wczoraj bardzo burzliwe rozprawy. Po wielu bardzo żywych mowach za i przeciw temu paragrafowi, odrzucono wszelkie propozycje dodatki, i cały paragraf kommissji przy zatrzymaniu słowa *fiérit*, znaczącą większością głosów przyjęty został. Zaraz potem p. Larochetaquin podał swą dymisyę jako deputowany i zapewne więcej legitymistów pójdzie za jego przykładem.

— Londyn 27 Stycznia. —

Lord Eliot, sekretarz stanu dla Irlandyi, nie czekając na wypadek repealskiego procesu w Dublinie, powrócił tu wczoraj, i zaraz po przybyciu miał kilka konferencyj z ministrem spraw wewnętrznych i innemi członkami gabinetu.

Właściciele dóbr bardzo czynnie zajmują się tworzeniem związków przeciwnych tak nazwanemu League. Uchwalić oni chcą petycyę do siebie samych (to jest do parlamentu), aby dalsza zmiana praw zbożowych nie miała miejsca. Ale *Times* twierdzi, że league jest wielkie faktum, i że przeciw league tyłkoby je jeszcze straszniejszem uczyniło. Z wielkiem przeto napięciem oczekują na otwarcie parlamentu, aby się dowiedzieć, jakie stanowisko ministerstwo zająć zamysła w tym stanie rzeczy.

— Madryt 20 Stycznia. —

Dziennik *Heraldo* donosi dziś z rana, a wszystkie wieczorne dzienniki powtórzyły tę wiadomość. Potrzeba zniesienia wszystkich urzędników (z czasu rejenyi Espartera i zarządu Olozagi), otaczających królowę, bardzo czuć się daje, ponieważ oni przystępnymi są wpływowi, zupełnie nieprzyjaznemu dla rządu Jęj Królewskiej Mości. W skutku tego ogłoszenia panuje pomiędzy urzędnikami pałacowemi wielkie poróżnienie. Oczyszczenie to ma nastąpić zaraz po przybyciu królowej matki, od której zależyć mają nowe mianowania.

Don Juan Gutierrez de la Concha mianowany został ministrem rezydentem w Brukselli.

Miasto Toloza wyniesione zostało na stolicę prowincyi Guipozcoa,

Castelano donosi według listów z Bajonny i innych punktów nad granicą francuską; że tamże istnieje plan do zrobienia powstania w prowincyach Baskijskich. Najznakomitsze osoby stronnictwa karlistowskiego dążą z całą gorliwością do zaślubienia królowej Izabelli z księciem Asturyi, i nie poprzestając na popieraniu tego związku za pośrednictwem pisma, chcą teraz gwałtem narzucić go królowej i Hiszpanii. Z resztą plan ten miał otrzymać przyzwolenie D. Karlosa i ma być wyłącznem dziełem kilku Karlistowskich naczelników.

Gazeta onegdajsza zawiera następujący dekret królewski: »Uznałam za słusowne. Don Joaquina Franc. Campuzano (b. posła w Paryżu i Wiedniu) uwolnić od urzędu sekretarza połączonych orderów Karola III. i Izabelli katolickiej.« (Już raz spotkało go to pod Esparterem).

Jenerał Figueras, który bronil Sewilli przeciw Esparteremu, otrzymał wielki krzyż orderu ś. Ferdynanda, a jenerał Sanz, Karola III. Władzę Barcelony uchwalily zaszczyścić tego ostatniego złotym medalem w uznaniu jego roztropnego i umiarkowanego w tém mieście postępowania.

Królowa Izabella udzieliła wstęę orderu Maryi Ludwiki wdowie po nieszczęśliwym jenerale Borso di Carminali.

W króciec ma być ogłoszony dekret, urządzający utrzymanie duchowieństwa i kościołów. Dotychczas miały to sobie poruczone deputacye prowincjonalne i władze municypalne, które nie rzadko dopuszczaly się wielkiego niedbalstwa; teraz zaś oddzielna kommissya ma się zajmować wypłatą pensyi dla duchowieństwa i summ na służbę Bożą przeznaczonych.

Drugi syn Infanta Don Francisco de Paula, Infant Henryk, mianowany niedawno porucznikiem okrętowym, posunięty już został na kapitana.

Dowiadujemy się z Lizbony, że Olozaga nie mieszka już w pałacu poselstwa angielskiego, ale w domu prywatnym.

— *Dnia 20 Stycznia* —

Królowa dekretem swoim przywołała będących od r. 1836 na wygnaniu dwóch arcybiskupów: z Sevilli i San Jago i oddała im ich właściwe dycezye.

Z *Paryżu 25 Stycznia*. Przybyły tu z Belgii generał hiszpański Juan van Halen, protestuje przeciw umieszczonemu w madryckim dzienniku *Heraldo* obwinieniu, jakoby z hrabią Parment; którego nawet z widzenia nie zna, i innymi hiszpanami wdawał się w spisek przeciw teraźniejszemu rządowi hiszpańskiemu.

Z *Perpignan* donoszą tę prawie trudną do uwierzenia pogłoskę, że bandy karlistowskie pod słynnym naczelnikiem el Groe, korzystając z odwrotu wojsk rządowych z Maetrazgo do Waleneyi, napadł na twierdzę Morellę i zdobył ją. Wiadomo, że Morella była podczas ostatniej wojny głównym punktem oparcia dla działających karlistowskiego generała Cabrery, aż nareszcie ją Espartero po długim oblężeniu zdobył.

— *Ateny 10 Stycznia*. —

Onegdaj umarł tu po długiej chorobie, przeżywszy lat 96, książę Karadia, były turecki Hospodar Wołoszczyzny. Dziś odbył się uroczyste jego pogrzeb w największym porządku.

Rozmaitości.

Upływa rok, jak zaczęto obchodzić i rozpamiętywać u nas trzystoletni Jubileusz założyciela dzisiejszej astronomii, nieśmiertelnego rodaka naszego Mikołaja Kopernika; pod dniem 19 stycznia 1843 czytano powszechność najprzód to, co Ignacy Lojola Rychter, potem po dniu 19 lutego t. r. to co Adryan Krzyżanowski w piśmieku p. t. Kopernik w Walhalli skreślił z tej okoliczności, czytano nakoniec doniesienie, przez *Gazetę Codzienną* pod dniem 15 Grudnia r. 1843 Ner 332 ogłoszone. Ze pisma europejskiego Zachodu przyznały słuszność sprawie hronionej w imieniu kraju naszego przez tych dwóch uczonych. Doniesiemy teraz, że to samo uczyniły pisma Wschodniej Europy. W szczególności dziennik naukowy w Moskwie przez uczzonego M. Pogodyna, profesora Historii przy tamtejszym Cesarskim Uniwersytecie wydawany, p. t. *Moskwitianin Zurnał izdawajemyj M. Pogodynym. Czast V. Moskwa: w typografii Nikołaja Stepanowa* zapełnił tą sprawą swoje stronicie od 108 do 125, zeszytu 9 z roku 1843, gdzie pod napisem Mikołaj Kopernik, głos za prawdą, następującymi słowy godnymi szanownego wydawcy, zagaikł rzecz swoją, z podpisem Sergej Pobiedonoscew.

„Niczem nie może naród tyle się szczyć i bronić jak wielkimi ludźmi, których ze swego łona wydał. Przez takich ludzi powstały narody! nie masz przeto narodu, któremu losy odmówiłyby prawa do chwały tego rodzaju. Potomność zawsze bezstronna i sprawiedliwa, nie zważa na pochwalne zdania, które społeczeńsi o takich ludziach wydają, lecz za własnym tylko wyrokiem kładzie wieniec sławy na ich skronie. Wielcy ludzie są najpiękniejszą ozdobą narodu, są jego naj-

droższym wiekami niepożyłym skarbem. I dla tego to ludy nie raz wiodły spór ze sobą, pochoppa u siebie naznaczać ojczyznę jakiego geniuszu, skoro swoje utrzymywanie mogą oprzec na jakiejkolwiek zasadzie. Dostyc w tym razie wiedzieć spory o ojczyznę Kolumba, aby wiedzieć do jakiego one stopnia dojść mogą. Nie masz wątpliwości że takowe spory zasługują na dobre słowo; lecz nie można ich niaganic tam, gdzie się mijają z rozsądkiem. Pretensye w tym przypadku są dzikie i zdają się obrazać to wielkie imię; które do nich stało się powodem.

„Takie uwagi wywołał u nas spór od niejakiego czasu prowadzony między Niemcami a Zachodnimi braćmi naszymi Polakami. Uroiło się bawarom zrobić Kopernika Szwabom: Z powodu trzystoletniej uroczystości tego wielkiego człowieka, ogłosili go za syna Tentonii i umieścili jego wizerunek w Walhalli (*Bawarcam wzdumiałość sdielał Kopernika Szwabom: i wol! po powodu trechsoletniago jubileja znakomitago Astronoma, oni prowozgłasilii jego synom Germanii i omiestiliu swoju Walgattu*). Gwałt takowy, którego nigdy nie można było spodziewać się po uczonych Niemcach, oburzył uczonych Polaków, i wielu z nich wystąpiło w obronie prawdy. W Warszawie wyszło z tej okoliczności piśemko p. t. Kopernik w Walhalli. Autor, wysłużony professor h. W. U. Adryan Krzyżanowski, skreśla w niem biografie Kopernika opartą na czynach historycznych, i w umiesieniu odznaczającym się godnością, dowodzi Niemcom; jak nierozsądnie przywłaszczyli sobie to, co jest niewywłaszczalną wielkiego plemienia Słowianu należytością. Drugi Warszawski uczony, były professor szkół publicznych Ignacy Lojola Rychter, umieścił w Kuryerze Warszawskim krótki rys życia Kopernika nie dotykając spornionego sporu. W tej biografii trafiliśmy na bardzo ciekawe szczegóły, tyczące się nieśmiertelnego dzieła Kopernika *de revolutionibus* Spodziewamy się, że sprawimy przyjemność uczonym czytelnikom Moskwitianina, umieściwszy w nim wolny przekład piśemka p. Krzyżanowskiego i artykułu p. Rychtera. „Tu następuje ten przekład. Zakończa go szanowny wydawca Moskwitianina następującem domówieniem! — Słyszeliśmy, że uczeni Krakowa, Lwowa i innych znaczniejszych miast Pruskiej i Austriackiej Polski; także wystąpili w obronie swego wielkiego rodaka. Jesteśmy ciekawi poznać ich prace, a w swoim czasie nie omieszkamy o nich uprzedzić naszych czytelników, pewni, że sprawa zachodnio-Słowiańskiego świata nie jest dla nich obojętna.“ —

Z tych prac dojdzie zapewne do wiedzy szanownego wydawcy Moskwitianina wyszłe z pod tegoż co Kopernik w Walhalli pióra *Spomnienie jubileuszowe* naszego wiekopomnego dzisiejszej astronomii założyciela. *Bronisław K.*

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 9 do dnia 10 Lutego.

Bogusz Waleryan ob., Bobrowski Adolf ob., Siemoński ob., Komar Anna ob., z Galicyi.

Wyjechali z Krakowa.

Kleszczyński Józef ob., Prauss Józefa ob., Srdnicki Jan ob., do Polski; — Lazar Bazyli, do Galicyi; — Sejler August, do Pruss.

Doniesienia Urzędowe.

PISARZ TRYBUNAŁU.

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na żądanie Jana Jelonka obywatela krajowego w Półwsiu Zwierzyniec pod L. 27 w gminie VIII, zamieszkałego, w imieniu własnem, oraz jako ojca i opiekuna małoletniej swojej córki Salomei z pierwszego małżeństwa z Maryanną z Krasnych splodzonej, działającego, sprzedany zostanie przez publiczną licytacją w drodze postępowania spadkowego na mocy wyroku Trybunału dnia 24 Października 1843 r. zapadłego, dom z ogrodem w Półwsiu Zwierzyniec przy Krakowie pod L. 27 położony, od wschodu z domem murowanym pod L. 28 Alexandra Kozłowskiego, od zachodu z domem murowanym Filipa Binkowskiego, od południa z traktem publicznym, od północy z domem Jana Kozler własnym graniczący, w połowie do Jana Jelonka, a w drugiej połowie do successorów s. p. Maryanny z Krasnych Jelonkowej należący.

Sprzedaj tegoż domu popiera Franciszek Starzycki O. P. D. adwokat w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod L. 101 zamieszkały.

Warunki do sprzedaży rzeczonoż domu wyrokami Trybunału dnia 16 Listopada i 12 Grudnia 1843 roku zapadłemi, ustanowione są następujące:

1) Cena szacunkowa domu z ogrodem w Półwsiu Zwierzyniec przy Krakowie pod L. 27 położonego, ustanawia się na pierwsze wywołanie w summie 1200 zł. która to cena w braku ubiegających się na trzecim dopiero terminie do $\frac{2}{3}$ części zniżoną zostanie.

2) Chęć kupna mający, złoży na *vadium* $\frac{1}{10}$ część ustanowionego szacunku, od którego złożenia Jan Jelonek i spadkobiercy pełnoletni po Maryannie z Krasnych Jelonkowej są wolni.

3) Nabywca zapłaci kosztą popierania licytacji do rąk i za kwitem adwokata takową popierającego, a to zaraz po wyroku też kosztą przysądzającym.

4) Nabywca zapłaci także podatki skarbowi należne jakie się okażą.

5) Widerkauffy pozostaną przy nieruchomości zobowiązkiem płacenia procentów po 5%.

6) Wyplaty w warunku 2. 3. 4. i 5 wyszczególnione z szacunku potrącone zostaną.

7) Po dopełnieniu powyższych warunków, nabywca otrzyma dekret dziedzictwa i obejmie dom w posiadanie.

8) Scheda jaka z działu na małoletnią Salomeę Jelonkową przypadnie, tejeż przez nabywcę wypłaconą zostanie z dojszeniem do pełnoletności, lub jak rada familijna w opiece tejeż małoletniej postanowi.

9) Nabywca od dnia licytacji obowiązany temzasowo opłacać procenta bez odwoływania się do nieukończonój klasyfikacji od tychże summ instytucyjnych i skarbowych, które będąc prawomocnie na hipotece umieszczone, mieszczą się łącznie z summą produkeyi uprzywilejowanych w $\frac{3}{4}$ częściach wylicytowanego szacunku, przez co jednakże skutki klasyfikacji w niezem nadwężone być nie mają.

10) Resztujący szacunek zapłaci nabywca według wyroku klasyfikacyjnego i działowego z procentem po 5/100 od dnia nabycia.

11) Niedopełniający któregolwiek warunku licytacji; utraci *vadium*, i oprócz tego nowa licytacja na koszt i stratę jego ogłoszoną zostanie.

12) Każdemu wolno będzie w ciągu tygodnia postanowczem przysądzeniu ofiarować o $\frac{1}{4}$ część więcej nad wylicytowany szacunek z dopełnieniem formalności prawem przepisanych.

Sprzedaj ta odbywać się będzie na Audyencyi Trybunału Wolnego Miasta Krakowa i J. O. w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod L. 106 posiedzenia swe odbywającego o godzinie 9 rano zaczynając.

Do której wyznaczają się trzy terminy:

1. na dzień 12 Kwietnia	} 1844 r.
2. na dzień 10 Maja	
3. na dzień 13 Czerwca	

Wzywają się przeto na takową licytacją wszyscy chęć kupna mający, tudzież wszyscy wierzyciele praworzeczowe mający, aby się na pierwszym terminie licytacji stawili i prawa swe przy ustanowieniu adwokata pod prekluzją złożyli.

Kraków dnia 9 Lutego 1844 r.

Janicki.

Doniesienia prywatne.

W tych dniach nadszedł do handlu mego świeży transport sławnych pasków Goldschmida do ostrzenia brzytw i instrumentów chirurgicznych, których po cenach od zł. 3 6. 9. 12. do 15 za sztukę, każdego czasu nabyć można.
(1r.) J. N. Walter.

W domu pod N. 269 przy nlicy Wiślniej, są do wypożyczenia każdego czasu kostiumy reductowe damskie w najnowszem guście, po cenach umiarkowanych.
(6r.)

A. Grafczyńska.